

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 20-01-2025
No. 2025-00170 (Raad)
No. 2025-00171 (Cultureel Erfgoed en
Ruimtelijke Kwaliteit)**

20 januari 2025

Betreft: Technische vragen inzake Dierenwelzijnsnota

Geachte griffie,

onderstaand treft u zoals verzocht onze technische vragen omtrent de dierenwelzijnsnota aan. Gelieve deze door te geleiden aan het college.

1. Bij ons bestaat onduidelijkheid over de aanbesteding Gemeentelijke zorg voor dieren. De gegunde partij dient binnen 45 minuten aanwezig te zijn bij het hulpbehoevende dier. Wat is hierbij het uitgangspunt: het moment waarop de melding binnenkomt of het moment waarop vertrokken wordt vanuit het dierenhulpcentrum?
2. Nog steeds sterven veel wilde dieren door toedoen van het verkeer in Maastricht. Hieronder vallen onder meer veel amfibieën en reptielen. Heeft het college zicht op hoeveel reptielen en amfibieën de dood vinden in het Maastrichtse verkeer? Is bij het college bekend wat daarbij de hotspots zijn in relatie tot de drukke verkeersaders? Is hier met stakeholders (zoals Ravon) over gesproken?
3. Het is ons niet duidelijk hoeveel landbouwdieren de gemeente Maastricht telt. Kan uw college hier een schatting over doen toekomen?
4. Veel gehouden dieren op een te kleine ruimte kan leiden tot dierziekten en zoönosen (ziektes die overspringen van dier op mens). Primaire sturing hieromtrent is geen bevoegdheid van de gemeente, maar zij kan wel communicatieve middelen inzetten. Voert uw college actief gesprekken met veehouders om uitbraken van dierziekten en zoönosen in Maastricht te voorkomen?
5. Dieren in de wei dienen wettelijk beschermd te worden tegen weersomstandigheden. De NVWA ziet hierop toe en de Dierenpolitie handhaaft hierop. Kan uw college toelichten hoe vaak de NVWA in 2024 een controle uitgevoerd heeft in Maastricht omtrent dieren die blootgesteld werden aan de weersomstandigheden? Hoe vaak heeft deze controle geleid tot handhaving door de Dierenpolitie in 2024?
6. Uit Brits onderzoek volgt dat 90% van de dierproeven nutteloos is. De resultaten hiervan kunnen immers niet vertaald worden van dier op mens. Toch worden er nog steeds 500.000 proefdieren per jaar ingezet in Nederland. Ook in Maastricht worden nog steeds dierproeven ingezet. Kan uw college toelichten hoeveel proefdieren er jaarlijks omkomen door dierproeven? Voert uw college een ontmoedigingsbeleid omtrent proefdiergebruik in Maastricht?

In de dierenwelzijnsnota wordt geschreven over de aanpak van overlast door stadsduiven. Wij hebben hier de volgende vragen over:

7. Vorig jaar maart ontving de raad een RIB over het invangen van stadsduiven binnen de bebouwde kom om overlast door duiven te verminderen. Heeft de gemeente inzicht in hoeveel stadsduiven er sinds maart 2024 op het Onze Lieve Vrouwenplein, en andere locaties binnen de bebouwde kom zijn gevangen en/of gedood?
8. Wat is het effect van het invangen en/of doden van stadsduiven op de Maastrichtse duivenpopulatie en overlast geweest?
9. Wat is de huidige stand van zaken omtrent de populatie stadsduiven en overlast door stadsduiven in de binnenstad? En vereist deze op dit moment actie?
10. Hoe is het huidige beleid ten overstaan van de overlast door duiven binnen het afwegingskader overlast tot stand gekomen?
11. Er wordt gesproken over het toepassen van geboortebeperking bij stadsduiven. Om welk middel gaat het precies, wat is de werking en wat zijn de actieve stoffen? Hoe wordt ervoor gezorgd dat het middel niet door andere dieren en vogelsoorten wordt ingenomen? Wat zijn de gevolgen van het middel voor de ecologie? Kunt u ons een uiteenzetting van de kostenraming van het anticonceptiemiddel verschaffen?
12. Naast het minimaliseren van voedselbronnen en de inzet van anticonceptie, bestaan er andere verschillende aanpakken die niet alleen overlast verminderen, maar juist ook dierenwelzijn verbeteren, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een duiventil. Waarom wordt er specifiek voor de aanpak anticonceptie gekozen?

De huidige subsidie voor kinderboerderijen wordt met het vaststellen van de dierenwelzijnsnota omgevormd tot opdrachtverlening met het oog op de educatieve functie en het beschikbare bedrag waar kinderboerderijen aanspraak op kunnen doen wordt verhoogd.

13. Is het technisch mogelijk om de volgende dierenwelzijnseisen te koppelen aan de opdrachtverlening en/of subsidies aan Maastrichtse kinderboerderijen?
 - er worden op de kinderboerderij geen dieren geslacht;
 - er wordt niet met dieren op de kinderboerderij gefokt;
 - er worden geen dieren aangekocht of verkocht;
 - er worden op de kinderboerderij geen exoten gehouden.

In de participatienota wordt door o.a. Animo Animales aangegeven dat de termen 'ongedierte' en 'plaagdieren' onwenselijk zijn en wordt dit door uw college beaamt.

14. Toch vinden we op pagina's 14, 26, 49 (2x), 64, 76 van de dierenwelzijnsnota de term 'plaagdier' en op pagina 73 de term 'ongedierte' terug. Is hier een reden voor?
15. Is het mogelijk de termen 'bewaarplicht' en 'bewaartermijn' aan te passen naar 'opvangplicht' en 'opvangtermijn'?

Voor de totstandkoming van de dierenwelzijnsnota is een aantal partijen, ook wel 'stakeholders' genoemd, geraadpleegd. Over de participatie hebben wij de volgende vragen:

16. Hoe is het participatieproces precies tot stand gekomen?
17. Waarom zijn bepaalde partijen wel en andere partijen niet benaderd tijdens het samenstellen van de dierenwelzijnsnota (Mendoo, LICG, VissenBelangen, Stichting Wesp)?
18. In de participatienota lezen we dat een aantal van de benaderde 'stakeholders', namelijk Animal's Faith, IVN Limburg, de Stichting Schildpaddenopvang, het Natuurhistorisch Genootschap Limburg en RAVON niet heeft samengewerkt tijdens het opstellen van de nota, en er van deze partijen ook geen reactie is ontvangen op de conceptnota. Klopt het dat deze partijen dus geen wezenlijke bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van de dierenwelzijnsnota? Kan de gebruikte definitie van het begrip 'stakeholder' toegelicht worden?

In de nota wordt gesproken over versnippering van leefgebied als reden voor het toenemende aantal conflicten tussen mens en dier in Maastricht.

19. Is er beleid om versnippering van leefgebied in onze gemeente tegen te gaan? Zo nee, waarom is het tegengaan van versnippering van leefgebied geen onderdeel van deze dierenwelzijnsnota?

In deze dierenwelzijnsnota wordt aandacht besteed aan de inzet van dieren bij evenementen. Gesteld wordt dat er echter ook bij kleine evenementen, waarvoor geen vergunning aanvraag nodig is, ook dieren kunnen worden ingezet. Bij deze kleine evenementen geldt dus geen meldingsplicht, en er wordt ook geen advies gegeven of gelden er voorschriften.

20. Is het technisch mogelijk om ook kleinschalige evenementen, waarvoor nu nog geen vergunning aangevraagd hoeft te worden, ook vergunnings- en/of meldingsplichtig te maken wanneer er dieren worden ingezet?
21. Is het technisch mogelijk een ontmoedigingsbeleid ten aanzien van de inzet van dieren bij evenementen te voeren? Zo nee, waarom niet?

Er wordt in de dierenwelzijnsnota meermaals gerefereerd naar het bijgevoegde 'afwegingskader overlast' op pagina 77.

22. Hoe is het afwegingskader overlast tot stand gekomen? Is het bijvoorbeeld gebaseerd op best practices? Graag een toelichting.

De gemeente heeft een zorgplicht voor gevonden dieren.

23. Hoe vaak komt het voor dat de burgemeester besluit tot het laten inslapen van een dier, en op welke gronden gebeurt dit?
24. Wat wordt er verstaan onder 'onevenredige kosten' met betrekking tot het afwijken van de 'bewaartermijn' van twee weken?

De gemeente speelt een rol in de voorlichting, communicatie en educatie omtrent dierenwelzijn in het belang van de juiste verzorging en voorkeuren van gehouden dieren.

25. Welke bevoegdheid heeft de gemeente in het stimuleren van goede voorlichting bij de verkoop van levende dieren?
26. Welke bevoegdheid heeft de gemeente om de verkoop van levende dieren bij dierenwinkels en tuincentra te staken?

In de dierenwelzijnsnota wordt gesteld dat niet bekend is hoe natuurlijk de visopbouw van de Maastrichtse wateren is en dat de gemeentelijke vijvers kwetsbaar zijn. Om meer duidelijkheid te krijgen stelt de nota dat er een betere samenwerking met de sportvisserij wenselijk is.

27. Waarom wordt er alleen naar de sportvisserij gerefereerd, en niet naar andere organisaties met expertise en kennis op het gebied van onderwaterleven, zoals RAVON, Vissenbelangen en Natuurhistorisch Genootschap Limburg als partner in het oplossen van problemen rondom vissen en waterkwaliteit? Klopt het dat deze partijen niet betrokken zijn bij de totstandkoming van het hoofdstuk over vissen?
28. Oorzaken van het zuurstoftekort en daaraan verwante vissterfte zijn riooloverstort, te veel onjuiste of te weinig juiste vegetatie en uitspoeling van hondenpoep. Wordt er gekeken naar mogelijke oplossingen van deze problemen zoals het plaatsen van een helofytenfilter of vuilfuik en wordt er onderzocht of er gezonde vegetatie aanwezig is?
29. Is er Maastrichts beleid omtrent sportvissen in het geval van calamiteiten zoals zuurstoftekort of visziektes?
30. Wordt er in Maastricht, in het geval van vissterfte door zuurstoftekort, gebruikgemaakt van de VISambulance om vissen naar een andere locatie te brengen? Hoe maakt het college het voor Maastrichtse inwoners duidelijk wie zij kunnen bereiken in het geval van (dreigende) vissterfte?
31. Heeft de gemeente zicht op het naleven van de brochure 'Verstandig Sportvissen' door Maastrichtse hengelaars?

Dierenartsen geven aan de ondersteuning van minima een belangrijk punt te vinden om dierenwelzijn te verbeteren.

32. Klopt het dat het noodfonds, dat eerder alleen was bedoeld voor dieren waarvan geen eigenaar te achterhalen was, ingezet gaat worden voor de dierenartskosten van Maastrichtse minima die de kosten niet kunnen betalen? Zo ja, hoe gaat u dit vorm geven en hoe worden deze gelden verdeeld?
33. Op welke cijfers, bedragen of andere informatie is de verhoging van 6.000 euro van het noodfonds gebaseerd?

34. Heeft het college zicht op het aantal huisdieren in armoede, dan wel het aantal huishoudens dat dierenartskosten niet kunnen betalen? Zo ja, hoeveel zijn er dat? Zo nee, waarom niet?
35. Wordt het noodfonds ook ingezet om minima te ondersteunen met het castreren en steriliseren van honden en andere huisdieren zoals bijvoorbeeld konijnen, om zo de groei van 'oepsnestjes' en het daarmee gepaarde dierenleed, oplopende kosten en dumping tegen te gaan?

Indieners Jules Vaessen & Ria Strik

Partij indiener Partij voor de Dieren

Antwoorden:

Vraag 1:

Bij ons bestaat onduidelijkheid over de aanbesteding Gemeentelijke zorg voor dieren. De gegunde partij dient binnen 45 minuten aanwezig te zijn bij het hulpbehoevende dier. Wat is hierbij het uitgangspunt: het moment waarop de melding binnenkomt of het moment waarop vertrokken wordt vanuit het dierenhulpcentrum?

Antwoord 1:

In het programma van eisen staat het volgende opgenomen (2.4): In de volgende gevallen is de maximale responstijd voor het ter plekke aanwezig zijn maximaal 45 minuten na melding: in het geval van dieren in nood alsook overleden dieren waarbij een verkeersonveilige situatie ter sprake is. Het uitgangspunt hierbij is dat deze tijd wordt gemeten als de totale tijd die verstrijkt tussen het moment dat de melding aan wordt gemaakt (dit is tijdens het telefoongesprek met een melder) tot het moment dat de ambulance bij het dier in nood arriveert. Na overleg met de dierenbescherming hebben we gezamenlijk besloten de gemiddelde landelijke wachttijd aan de telefoon voor de betreffende week bij eerdergenoemde tijd te tellen om de kwaliteit aan te scherpen.

Vraag 2:

Nog steeds sterven veel wilde dieren door toedoen van het verkeer in Maastricht. Hieronder vallen onder meer veel amfibieën en reptielen. Heeft het college zicht op hoeveel reptielen en amfibieën de dood vinden in het Maastrichtse verkeer? Is bij het college bekend wat daarbij de hotspots zijn in relatie tot de drukke verkeersaders? Is hier met stakeholders (zoals Ravon) over gesproken?

Antwoord 2:

We hebben geen zicht op het aantal amfibieën en reptielen dat jaarlijks sterft door het verkeer in Maastricht. Wel zijn we bekend met de knelpunten-analyse (amfibieën in kolken) die Ravon in 2024 heeft uitgebracht. De sterfte onder reptielen wordt niet als hoog ingeschat, maar vanwege de trek van amfibieën van landhabitat tot poel kan sterfte op plekken toch substantieel zijn. Als er signalen binnen komen ten aanzien van dergelijke plekken wordt gekeken naar mogelijke oplossingen. Dit is opgenomen in paragraaf 6.2.4 van de nota. Als in de toekomst actie nodig blijkt in verband met sterfte van amfibieën en/of reptielen, kan Ravon om advies gevraagd worden.

Vraag 3:

Het is ons niet duidelijk hoeveel landbouwdieren de gemeente Maastricht telt. Kan uw college hier een schatting over doen toekomen?

Antwoord 3:

De gemeente houdt geen cijfers bij ten aanzien van landbouwdieren. Bij de CBS worden deze tellingen wel bijgehouden. Dit blijkt voor 2024 (voorlopig) te zijn: rundvee 302 stuks, kippen 3952.

Vraag 4:

Veel gehouden dieren op een te kleine ruimte kan leiden tot dierziekten en zoönosen (ziektes die overspringen van dier op mens). Primaire sturing hieromtrent is geen bevoegdheid van de gemeente, maar zij kan wel communicatieve middelen inzetten. Voert uw college actief gesprekken met veehouders om uitbraken van dierziekten en zoönosen in Maastricht te voorkomen?

Antwoord 4:

Bij de totstandkoming van de nota is er bewust nagedacht over het bereik van de maatregelen. In de nota is opgenomen in paragraaf 5.2.5 dat de adviseur dierenwelzijn bij een uitbraak in onze gemeente de coördinator is voor afstemming met externe partijen zoals de NVWA (de bevoegde instantie in geval van uitbraak van dierziekten) en intern betrokken afdelingen en dierenpartijen.

Vraag 5:

Dieren in de wei dienen wettelijk beschermd te worden tegen weersomstandigheden. De NVWA ziet hier op toe en de Dierenpolitie handhaaft hier op. Kan uw college toelichten hoe vaak de NVWA in 2024 een controle uitgevoerd heeft in Maastricht omtrent dieren die blootgesteld werden aan de weersomstandigheden? Hoe vaak heeft deze controle geleid tot handhaving door de Dierenpolitie in 2024?

Antwoord 5:

Wij hebben geen inzicht in de hoeveelheid controles die de NVWA heeft uitgevoerd. Navraag bij de (dieren)politie geeft hier ook geen inzicht in. De (dieren)politie levert casussen aan ter handhaving bij de NVWA of de LID (Landelijke Inspectiedienst Dierenwelzijn). Er is een aanvraag ingediend bij de NVWA voor meer inzicht in de inspecties van 2024, maar deze zijn nog niet binnen.

Vraag 6:

Uit Brits onderzoek volgt dat 90% van de dierproeven nutteloos is. De resultaten hiervan kunnen immers niet vertaald worden van dier op mens. Toch worden er nog steeds 500.000 proefdieren per jaar ingezet in Nederland. Ook in Maastricht worden nog steeds dierproeven ingezet. Kan uw college toelichten hoeveel proefdieren er jaarlijks omkomen door dierproeven? Voert uw college een ontmoedigingsbeleid omtrent proefdiergebruik in Maastricht?

Antwoord 6:

Wij zijn niet op de hoogte van het aantal dieren dat jaarlijks omkomt door dierproeven die in Maastricht worden uitgevoerd, het bijhouden hiervan is geen taak van gemeenten.

Bij de behandeling van de schriftelijke vragen d.d. 30 maart 2023 met als onderwerp: Schriftelijke vragen inzake verbouwing nieuw proefdierencentrum Universiteit Maastricht is uitgebreid ingegaan op deze materie en daarbij is er aangegeven dat er in het nieuwe beleidskader zal worden gerefereerd aan het vigerend nationaal en internationaal beleid ten aanzien van dierproeven. In paragraaf 3.2.12 van de nota is aangegeven dat we als gemeente geen bevoegdheden hebben om beperkingen op te leggen bij het werken met proefdieren; wij voeren dus geen ontmoedigingsbeleid.

Vraag 7:

In de dierenwelzijnsnota wordt geschreven over de aanpak van overlast door stadsduiven. Wij hebben hier de volgende vragen over:

Vorig jaar maart ontving de raad een RIB over het invangen van stadsduiven binnen de bebouwde kom om overlast door duiven te verminderen. Heeft de gemeente inzicht in hoeveel stadsduiven er sinds maart 2024 op het Onze Lieve Vrouwenplein, en andere locaties binnen de bebouwde kom zijn gevangen en/of gedood?

Antwoord 7:

In de RIB waaraan wordt gerefereerd staat de mogelijkheid tot afvangen genoemd, maar deze maatregel is niet ingezet. Er zijn in de afgelopen jaren geen duiven gevangen en/of gedood binnen de bebouwde kom van Maastricht. In voorkomende gevallen sluiten we bij overlast in de openbare ruimte, zoals op pleinen, niet uit maatregelen te nemen zoals beschreven in paragraaf 6.6.3.

Vraag 8:

Wat is het effect van het invangen en/of doden van stadsduiven op de Maastrichtse duivenpopulatie en overlast geweest?

Antwoord 8:

Zoals bij de beantwoording van vraag 7 is aangegeven zijn er geen stadsduiven ingevangen noch gedood.

Vraag 9:

Wat is de huidige stand van zaken omtrent de populatie stadsduiven en overlast door stadsduiven in de binnenstad? En vereist deze op dit moment actie?

Antwoord 9:

De exacte grootte van de populatie is onbekend. Wel is er sprake van overlast als gevolg van de uitwerpselen van stadsduiven in de openbare ruimte. Een voorbeeld hiervan is de trappartij tussen het stadskantoor en de Maaspromenade: de overlast is hier zo ernstig, dat schoonmaken nauwelijks effectief is. Op een aantal plekken noopt de situatie tot actie. Als we geen (preventieve) actie ondernemen, zal de overlast verergeren.

Vraag 10:

Hoe is het huidige beleid ten overstaan van de overlast door duiven binnen het afwegingskader overlast tot stand gekomen?

Antwoord 10:

Op dit moment is er geen beleid ten aanzien van de aanpak van overlast door stadsduiven. Als er meldingen binnen komen van duivenoverlast, adviseren we inwoners over de preventieve maatregelen die zij op eigen grond kunnen uitvoeren. Vanuit de gemeente ondernemen we geen actie ten aanzien van

overlast van duiven in de openbare ruimte (op het schoonmaken van eerdergenoemde trappen na). We informeren onze inwoners hierover middels de pagina 'dieren en natuur' op de gemeentelijke website.

Uitgaande van het afwegingskader zouden er preventieve maatregelen genomen kunnen worden middels het ontmoedigen van voeren, eventueel een voerverbod in de APV. Als met deze maatregelen niet afdoende vermindering van overlast wordt bereikt, kan gekeken worden naar curatieve maatregelen. Daarbij zal afvangen en doden van stadsduiven slechts in geval van hoge urgentie worden toegepast, als geen andere curatieve middelen resultaat opleveren.

Vraag 11:

Er wordt gesproken over het toepassen van geboortebeperking bij stadsduiven. Om welk middel gaat het precies, wat is de werking en wat zijn de actieve stoffen? Hoe wordt ervoor gezorgd dat het middel niet door andere dieren en vogelsoorten wordt ingenomen? Wat zijn de gevolgen van het middel voor de ecologie? Kunt u ons een uiteenzetting van de kostenraming van het anticonceptiemiddel verschaffen?

Antwoord 11:

Op dit moment is deze operationele aanpak nog niet uitgewerkt. De nota is immers een strategische nota. We kunnen op dit moment enkel aangeven waar de gemeente Heerlen succes mee boekt. Het betreft R-12, een veterinair geneesmiddel in de vorm van maïskorrels die gecoat zijn met een kleine dosis nicarbazine. Nicarbazine is een geneesmiddel dat in de pluimveehouderij gebruikt wordt in preventieprogramma's rond coccidiose, een darmparasiet bij vogels. Het heeft als bijwerking dat het membraan tussen de dooier en het eiwit wordt aangetast. Hierdoor ontstaat een 'geklutst' ei en vindt er geen embryonale ontwikkeling plaats. De maïskorrels worden op vaste voerplaatsen aangeboden. Er dient iemand aanwezig te zijn die toezicht houdt tot alle korrels op zijn gegeten. Hiermee wordt voorkomen dat andere dieren dan duiven het voer eten. Nicarbazine, het actieve bestanddeel in R-12, wordt in 2 componenten afgebroken in de lever. Hierdoor is de stof niet langer werkzaam wanneer de duif door een ander dier wordt opgegeten. Er is dus geen sprake van doorvergiftiging. Ten behoeve van de inhoud van deze strategische nota is gebruik gemaakt van een heel globale berekening op basis van de ervaringen in Heerlen. Uitgaande van 3 voerlocaties in Maastricht resulteert dit in een begroot bedrag van €10.000 per jaar.

Vraag 12:

Naast het minimaliseren van voedselbronnen en de inzet van anticonceptie, bestaan er andere verschillende aanpakken die niet alleen overlast verminderen, maar juist ook dierenwelzijn verbeteren, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een duiventil. Waarom wordt er specifiek voor de aanpak anticonceptie gekozen?

Antwoord 12:

Uit ervaringen van andere gemeenten blijkt dat duiventillen een aanzuigende werking kunnen hebben op duiven. We zien dat in andere gemeenten deze tillen nu juist worden weggehaald.

Vraag 13:

Is het technisch mogelijk om de volgende dierenwelzijnseisen te koppelen aan de opdrachtverlening en/of subsidies aan Maastrichtse kinderboerderijen?

- er worden op de kinderboerderij geen dieren geslacht;
- er wordt niet met dieren op de kinderboerderij gefokt;
- er worden geen dieren aangekocht of verkocht;
- er worden op de kinderboerderij geen exoten gehouden

Antwoord 13:

Het is technisch mogelijk voorwaarden te stellen aan opdrachtverlening of subsidiëring.

We beogen met de opdrachtverlening de educatie ten aanzien van dierenwelzijn te verbeteren. Als wij van de kinderboerderijen een verandering van hun beleid eisen als voorwaarde voor het verlenen van een opdracht, bestaat de kans dat ze de opdracht niet aanvaarden. Hiermee verkleinen wij ons bereik. We vinden het enkel passend om eisen op te leggen die van invloed zijn op de kwaliteit van de dienstverlening: educatie.

Daarbij zijn we van mening dat genoemde eisen niet bijdragen aan dierenwelzijn en mogelijk een forse vermindering van de diversiteit van de dierstapel veroorzaken: er mogen immers enkel dieren worden aangenomen die (wellicht) aan het einde van hun leven verkeren. Dit houdt in dat kinderboerderijen voornamelijk oude dieren houden, waardoor de kosten voor het verzorgen van deze dieren aanzienlijk kunnen stijgen.

Vraag 14:

In de participatienota wordt door o.a. Animo Animales aangegeven dat de termen 'ongedierte' en 'plaagdieren' onwenselijk zijn en wordt dit door uw college beaamt. Toch vinden we op pagina's 14, 26, 49 (2x), 64, 76 van de dierenwelzijnsnota de term 'plaagdier' en op pagina 73 de term 'ongedierte' terug. Is hier een reden voor?

Antwoord 14:

We zijn van mening dat inderdaad de term dierplagen een betere duiding is voor diersoorten die plagen kunnen veroorzaken. Eén enkel exemplaar hoeft namelijk nog geen plaag te veroorzaken en ongedierte is eveneens een onwenselijke term. Juiste terminologie:

14: dierplagen; 26: dierplaagbeheersing; 19: dierplaagbeheersing; óf als een plaagdier worden beschouwd = óf een mogelijke dierplaag kunnen veroorzaken; 64: dierplaag; 76: dierplaagbeheersers.

We zullen deze zaken aanpassen in de definitieve nota na vaststelling door de raad.

Vraag 15:

Is het mogelijk de termen 'bewaarplicht' en 'bewaartermijn' aan te passen naar 'opvangplicht' en 'opvangtermijn'?

Antwoord 15:

Ja deze termen dekken de lading beter. We zullen deze zaken aanpassen in de definitieve nota na vaststelling door de raad.

Vraag 16:

Hoe is het participatieproces precies tot stand gekomen?

Antwoord 16:

We hebben een inventarisatie gemaakt van de partijen die kennis hebben over en/of belang hebben bij de inhoud van een nota dierenwelzijn, vanuit een inschatting. Dit zijn in belangrijke mate instanties waarmee we al contacten hadden over dierenwelzijnsaangelegenheden. Toen de concept nota af was, hebben we overleg gehad met de participatie adviseur over de verder te volgen strategie.

Vraag 17:

Waarom zijn bepaalde partijen wel en andere partijen niet benaderd tijdens het samenstellen van de dierenwelzijnsnota (Mendoo, LICG, VissenBelangen, Stichting Wesp)?

Antwoord 17:

Zoals bij de beantwoording van vraag 16 is geduïd, is het benoemen van stakeholders een inschatting. De partijen die genoemd zijn, zijn partijen die landelijk opereren en we nog niet eerder mee in aanraking zijn gekomen. Bij het tot uitvoering brengen van de maatregelen voorgestaan in het stuk, kan het zo zijn dat we alsnog contact opnemen met deze partijen, of andere partijen die 'gemist' zijn.

Vraag 18:

In de participatienota lezen we dat een aantal van de benaderde 'stakeholders', namelijk Animal's Faith, IVN Limburg, de Stichting Schildpaddenopvang, het Natuurhistorisch Genootschap Limburg en RAVON niet heeft samengewerkt tijdens het opstellen van de nota, en er van deze partijen ook geen reactie is ontvangen op de conceptnota. Klopt het dat deze partijen dus geen wezenlijke bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van de dierenwelzijnsnota? Kan de gebruikte definitie van het begrip 'stakeholder' toegelicht worden?

Antwoord 18:

Het is goed te beseffen dat sommige partijen, na onze eigen afweging, aan de voorkant van het proces zijn benaderd, gesprekken mee zijn gevoerd, terwijl andere de mogelijkheid hebben gekregen om het concept te bestuderen en ons van repliek te dienen. Sommige van deze stakeholders hebben geen gehoor gegeven aan deze uitnodiging. Niet aan de voorkant, niet bij het delen van het concept, noch gehoor hebben gegeven aan een verzoek tot een gesprek. Andere stakeholders hebben uitgebreide documenten gestuurd of hebben uitgebreide gesprekken met ons gevoerd. Dit is volstrekt afhankelijk van de desbetreffende stakeholder en het (werk)veld waarin deze opereert. Natuurlijk ook of deze stakeholder tijd kan vrijmaken en/of behoefte heeft tot het meedenken. We verwijzen voor en gedetailleerde weergave hiervan naar de participatienota.

Het is overigens aannemelijk dat partijen die nu geen bijdrage hebben kunnen of willen geven, bij de uitwerking van maatregelen nog gehoord worden. Een stakeholder is een partij die ofwel kennis heeft over en/of belangen heeft bij de inhoud van de nota dierenwelzijn.

Vraag 19:

In de nota wordt gesproken over versnippering van leefgebied als reden voor het toenemende aantal conflicten tussen mens en dier in Maastricht. Is er beleid om versnippering van leefgebied in onze gemeente tegen te gaan? Zo nee, waarom is het tegengaan van versnippering van leefgebied geen onderdeel van deze dierenwelzijnsnota?

Antwoord 19:

Er is (nog) geen beleid ten aanzien van ontsnippering van leefgebieden. Dit is een ecologisch aspect. Daar waar het haalbaar en nodig is worden er verbindingen gemaakt, zie paragraaf 6.2.4. De budgettering en uitvoering van een grootschalige aanpak, zoals het aanbrengen van een dassentunnel zit niet in deze nota, gelet op de financiële impact. Er is in het verleden wel gewerkt aan ontsnippering. Denk in dit verband aan het koppelstuk tussen de Hoge Fronten en de Lage Fronten (onder de Cabergerweg). Daarnaast is het goed te beseffen dat autosnelwegen en spoor meer effecten veroorzaken op de verschillende relevante populaties. Vanuit de afbakening van het dierenwelzijnsbeleid is ervoor gekozen om deze meer ecologische aspecten niet in de volle breedte mee te nemen.

In de uitvoering van de klimaatadaptatiestrategie en in de toekomst bij de uitvoering van de groennorm uit de omgevingsvisie, wordt ecologie meegenomen. Voorts wordt in de uitwerking van veel projecten zoveel mogelijk rekening gehouden met ecologie, zoals bij duurzaamheid middels inzet van een zogenaamd soortmanagementplan gebouwbezonende soorten en bij de vergroeningsopgave door het simuleren van biodiversiteit, door het aanleggen van bijvoorbeeld bijenhotspots en het ecologische beheer zoals dat door het CNME wordt uitgevoerd en de vergroeningsopgave.

Vraag 20:

In deze dierenwelzijnsnota wordt aandacht besteed aan de inzet van dieren bij evenementen. Gesteld wordt dat er echter ook bij kleine evenementen, waarvoor geen vergunning aanvraag nodig is, ook dieren kunnen worden ingezet. Bij deze kleine evenementen geldt dus geen meldingsplicht, en er wordt ook geen advies gegeven of gelden er voorschriften.

Is het technisch mogelijk om ook kleinschalige evenementen, waarvoor nu nog geen vergunning aangevraagd hoeft te worden, ook vergunnings- en/of meldingsplichtig te maken wanneer er dieren worden ingezet?

Antwoord 20:

Ook voor kleinschalige evenementen die in de openbare ruimte worden gehouden geldt een melding plicht in Maastricht. Hierbij wordt niet uitgevraagd of er dieren in worden gezet tijdens het evenement. Dit zou technisch wel mogelijk zijn. Evenementen die indoor, bijvoorbeeld in eigen huis of tuin, worden georganiseerd zijn niet melding- of vergunning plichtig. We hebben als gemeente niet de bevoegdheid om deze verplichting op te leggen. Vanuit gemeente Amsterdam is via Diervizier opgeroepen te lobbyen voor meer bevoegdheden van gemeenten in het kader van dieren in evenementen. Denk aan de bevoegdheid om dit soort 'thuis' evenementen wel melding plichtig te maken als er dieren in worden gezet of het

opstellen van bindende regels waarin activiteiten en evenementen met dieren wel of niet zijn toegestaan. We volgen de ontwikkelingen hieromtrent.

Vraag 21:

Is het technisch mogelijk een ontmoedigingsbeleid ten aanzien van de inzet van dieren bij evenementen te voeren? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 21:

Vanuit evenementen is dit op basis van het huidige beleid niet mogelijk. Op dit moment ontvangen sommige evenementen een subsidie als stimulans. De raad kan besluiten om evenementen met inzet van dieren uit te sluiten van deze stimulans.

Vraag 22:

Er wordt in de dierenwelzijnsnota meermaals gerefereerd naar het bijgevoegde 'afwegingskader overlast' op pagina 77. Hoe is het afwegingskader overlast tot stand gekomen? Is het bijvoorbeeld gebaseerd op best practices? Graag een toelichting.

Antwoord 22:

Het afwegingskader is tot stand gekomen vanuit praktijkvoorbeelden en expert judgement. Het doel van een dergelijk kader is dat we in nieuwe, niet voorziene vergelijkbare omstandigheden gelijkloidend handelen. Het afwegingskader overlast is natuurlijk gebaseerd op geldende wet- en regelgeving. Daarnaast is een belangrijke leidraad de IPM-benadering vanuit de knaagdierbeheersing (Integrated Pest Management). Uitgangspunt van IPM is preventie. Het doden van dieren wordt slechts als laatste 'redmiddel' ingezet. Bij de uitwerking van het afwegingskader zijn ter toetsing overlast casussen uit Maastricht gebruikt.

Vraag 23:

De gemeente heeft een zorgplicht voor gevonden dieren. Hoe vaak komt het voor dat de burgemeester besluit tot het laten inslapen van een dier, en op welke gronden gebeurt dit?

Antwoord 23:

De burgemeester heeft een rol inzake de handhaving van de openbare veiligheid, in die gevallen heeft hij de bevoegdheid een dier te laten doden. De afgelopen tijd heeft enkel het geval gespeeld van het wilde zwijn in het Waldeckpark.

Vraag 24:

Wat wordt er verstaan onder 'onevenredige kosten' met betrekking tot het afwijken van de 'bewaartermijn' van twee weken?

Antwoord 24:

Bijvoorbeeld als een dier dat opgevangen moet worden zeer specifieke verzorging vereist. Als er binnen twee weken een mogelijkheid is om een dier bij een nieuwe eigenaar onder te brengen, heeft dit de voorkeur.

Vraag 25:

De gemeente speelt een rol in de voorlichting, communicatie en educatie omtrent dierenwelzijn in het belang van de juiste verzorging en voorkeuren van gehouden dieren.

Welke bevoegdheid heeft de gemeente in het stimuleren van goede voorlichting bij de verkoop van levende dieren?

Antwoord 25:

In het Besluit Houders van Dieren is het volgende opgenomen: Bij de verkoop of aflevering van een gezelschapsdier moet de verkoper schriftelijke informatie over de benodigde verzorging van het dier geven. Handhaving hiervan valt onder de verantwoordelijkheid van de NVWA. Een gemeente heeft dus geen bevoegdheid om verkopers van levende dieren te verplichten voorlichting te geven over de aanschaf en het houden van deze dieren.

Vraag 26:

Welke bevoegdheid heeft de gemeente om de verkoop van levende dieren bij dierenwinkels en tuincentra te staken?

Antwoord 26:

Een gemeente heeft geen bevoegdheid om de verkoop van levende dieren door winkels te verbieden. Ook deze bevoegdheid ligt bij de NVWA.

Vraag 27:

In de dierenwelzijnsnota wordt gesteld dat niet bekend is hoe natuurlijk de visopbouw van de Maastrichtse wateren is en dat de gemeentelijke vijvers kwetsbaar zijn. Om meer duidelijkheid te krijgen stelt de nota dat er een betere samenwerking met de sportvisserij wenselijk is. Waarom wordt er alleen naar de sportvisserij gerefereerd, en niet naar andere organisaties met expertise en kennis op het gebied van onderwaterleven, zoals RAVON, Vissenbelangen en Natuurhistorisch Genootschap Limburg als partner in het oplossen van problemen rondom vissen en waterkwaliteit? Klopt het dat deze partijen niet betrokken zijn bij de totstandkoming van het hoofdstuk over vissen?

Antwoord 27:

De vijvers in Maastricht worden momenteel met name bekeken vanuit hun functionaliteit. In veel gevallen betreft dat het opvangen van hemelwater. De nadruk ligt minder op de ecologische waarde van de vijvers. In het kader van waterkwaliteit wordt vooral geschakeld met het Waterschap. Op veel van onze wateren wordt gevist en als zodanig hebben we dus regelmatig contact met de visvereniging Visstandverbetering

Maas. Daarom zijn Ravon, Vissenbelangen en het Natuurhistorisch Genootschap niet aan de voorkant expliciet bevraagd. Als we aan de slag willen met het ecologisch verbeteren van onze vijvers, is zeker samenwerking nodig met meer partijen dan uitsluitend de sportvisserij.

Vraag 28:

Oorzaken van het zuurstoftekort en daaraan verwante vissterfte zijn riooloverstort, te veel onjuiste of te weinig juiste vegetatie en uitspoeling van hondenpoep. Wordt er gekeken naar mogelijke oplossingen van deze problemen zoals het plaatsen van een helofytenfilter of vuilfuik en wordt er onderzocht of er gezonde vegetatie aanwezig is?

Antwoord 28:

Dit is een onderwerp dat niet behandeld is in de nota en thuishoort in het waterprogramma.

Vraag 29:

Is er Maastrichts beleid omtrent sportvissen in het geval van calamiteiten zoals zuurstoftekort of visziektes?

Antwoord 29:

De visvereniging Visstandverbetering Maas voert vrijwel wekelijks controles uit van het zuurstofgehalte in bepaalde vijvers. In geval van zuurstoftekort of vissterfte, ontvangen we meestal vanuit de visvereniging meldingen hierover. Er is dan intern samenwerking tussen medewerkers water en faunabeheer en externe partijen als Waterschap, de brandweer en de visvereniging teneinde zo snel mogelijk de situatie te verbeteren.

Vraag 30:

Wordt er in Maastricht, in het geval van vissterfte door zuurstoftekort, gebruikgemaakt van de VISambulance om vissen naar een andere locatie te brengen? Hoe maakt het college het voor Maastrichtse inwoners duidelijk wie zij kunnen bereiken in het geval van (dreigende) vissterfte?

Antwoord 30:

Nee, er wordt geen gebruik gemaakt van VISambulance. Wij kunnen bogen op een enorm gemotiveerde visvereniging die veel vrijwilligers heeft die met hart en ziel meewerken om vissterfte te voorkomen. Maastrichtse inwoners maken gebruik van het meldingssysteem van de gemeente, daarnaast verkrijgen we vaak veel eerder signalen van de leden van de visvereniging.

Vraag 31:

Heeft de gemeente zicht op het naleven van de brochure 'Verstandig Sportvissen' door Maastrichtse hengelaars?

Antwoord 31:

Nee, wij beoordelen dit niet rechtstreeks en we hebben hier ook geen zicht op, maar we zijn in gesprek met het bestuur van de vereniging teneinde daarmee verantwoord sportvissen en gedragsregels samen te bespreken en te bezien hoe hun leden hieraan voldoen. Controle vindt plaats middels eigen controleurs, controleurs op de federale wateren en speciaal daarvoor aangestelde boa's op provinciaal niveau.

Vraag 32:

Dierenartsen geven aan de ondersteuning van minima een belangrijk punt te vinden om dierenwelzijn te verbeteren. Klopt het dat het noodfonds, dat eerder alleen was bedoeld voor dieren waarvan geen eigenaar te achterhalen was, ingezet gaat worden voor de dierenartskosten van Maastrichtse minima die de kosten niet kunnen betalen? Zo ja, hoe gaat u dit vorm geven en hoe worden deze gelden verdeeld?

Antwoord 32:

Het noodfonds is inderdaad bedoeld voor incidenten waarin we kleinschalig een oplossing willen bieden voor een situatie waarbij dierenwelzijn in het geding is, vanuit bijvoorbeeld armoede. Het onderwerp armoede en de zogenaamde doelgroep 'minima' is een heel gevoelig onderwerp, waar vanuit privacy geen directe sturing op mogelijk is. We willen dit vormgeven vanuit een pragmatische aanpak. Denk hierbij aan dierenartsen die vanuit hun beoordeling kunnen aangeven of ingrijpen middels noodfonds een noodzaak is of vanuit medewerkers van sociale zaken.

Vraag 33:

Op welke cijfers, bedragen of andere informatie is de verhoging van 6.000 euro van het noodfonds gebaseerd?

Antwoord 33:

Een dergelijke pragmatische aanpak impliceert dat er onmogelijk een adequate berekening kan gemaakt worden, maar we starten met een eerste inschatting en daarbij behorende opgehoogde begroting. Als het onvoldoende blijkt te zijn overwegen we of aanpassing nodig is.

Vraag 34:

Heeft het college zicht op het aantal huisdieren in armoede, dan wel het aantal huishoudens dat dierenartskosten niet kunnen betalen? Zo ja, hoeveel zijn er dat? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 34:

Nee, het college heeft hier geen zicht op. Zoals ook in vraag 32 is aangegeven, is het om privacy-redenen moeilijk om inzicht te krijgen in cijfers ten aanzien van armoede. Ook van dierenartsen hebben we – buiten de oproep om het noodfonds uit te breiden – geen informatie hierover ontvangen.

Vraag 35:

Wordt het noodfonds ook ingezet om minima te ondersteunen met het castreren en steriliseren van honden en andere huisdieren zoals bijvoorbeeld konijnen, om zo de groei van 'oepsnestjes' en het daarmee gepaarde dierenleed, oplopende kosten en dumping tegen te gaan?

Antwoord 35:

Onze insteek is het noodfonds in belangrijke mate vanuit pragmatiek in te zetten. Daarbij is het mogelijk dat bijvoorbeeld eigenaren die het steriel maken van huisdieren niet kunnen betalen en daarmee een behoorlijke impact veroorzaken op de openbare ruimte ('oeps' nestjes bij katten) kunnen worden ondersteund middels inzet van het noodfonds.

Behandeld door gemeente Maastricht/ team: Cultureel Erfgoed en Ruimtelijke Kwaliteit